

Lag: Kurt Foss / Reidar Bøe
Nánd

1.

F B D7
Í djúpa dala eg gekk eina tíð,
Gm C7
har fann onga gleði, bert mœði og stríð.
F A7 B Bm
Tá latur so tungar og móti tað sveik
F G7 Gm C7 F
mær bœnin hon kendist so lítil og veik.

2.

Men Jesus tú hoyrði og svaraði mær,
tí aldri tú blundar, men altíð meg sær.
Tú lær meg ei stúra, men líta á teg
og ferðast so tryggur á sannleikans veg.

3.

Úr trongd míni hjálpti úr skuggana dal,
mín máttleysa sál aftur mentist so val.
So tungur í huga men tú gavst mær mátt
tí lær meg at stríðast, ei falla í fott.

4.

Nú gleðist mítt hjarta, og prís fáir hann,
hans favnur var opin og aftur meg vann.
Har heima í himli vit mœtast eindag
tá glaður skal syngja eitt fagnaðarlag.

Árni Jacobsen